

תפ"ח 1906/01/21 - מדינת ישראל נגד יוסף ווסה ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 1906-01-21

בפני: כב' ס. הנשיאה, השופט אריאל ואגו - אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

המאשימה:

נגד

הנאשמים:

מדינת ישראל
באמצעות פמ"ד - עו"ד אביב דמרי

יוסף ווסה ע"י ב"כ עו"ד לימור רוט-חזן

גזר דין

השופט א' חזק:

הנאשם, יליד 1986, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בהכרעת הדין מיום 26.10.2021, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של אינוס - עבירה לפי סעיף 345(א)(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

במסגרת הסדר הטיעון הודיעה המאשימה כי תטען לעונש של 5.5 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בהתאם לשיקול דעת בית המשפט, ואילו הנאשם יהיה חופשי בטיעונו.

עובדות כתב האישום המתוקן:

1. המתלוננת ילידת 1990, סובלת ממוגבלות שכלית התפתחותית, פיגור קל, הפרעה אישיותית גבולית ומקשיים בהבנה ופירוש של סיטואציות חברתיות.
2. בין הנאשם למתלוננת אין היכרות מוקדמת.
3. ביום 20.10.2020 סמוך לשעה 10:50 בבוקר, הגיעה המתלוננת לקניון המצוי בעיר בדרום הארץ. הנאשם אשר היה שרוי בגילופין הבחין במתלוננת, ניגש אליה ושאל אותה אם היא מעוניינת כי הוא יקנה לה "קולה" או בדומה לכך.
4. המתלוננת ענתה בחיוב לבקשתו, ולכן קנה לה הנאשם "קולה" ובירה בשבילו. אז, אמר לה שתבוא יחד עמו לדירתו, והיא הסכימה לכך והלכה אחריו לשם.
5. כאשר הגיעו לדירתו, הנאשם הוביל את המתלוננת לחדר השינה, שם בעל אותה בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ובכך שנישק אותה ונגע בגופה ובחזה.
6. במהלך האירוע אמר הנאשם למתלוננת כי הוא אוהב אותה, ובשלב מסוים אמרה לו המתלוננת כי היא חייבת לשוב לביתה, משום שאביה יכעס עליה.

7. הנאשם במעשיו, גרם לקריעת קרום הבתולין של המתלוננת.

8. לאחר המתואר לעיל, המתלוננת שבה לביתה, וכאשר בני משפחתה הבינו כי בוצעו בה עבירות מין, פנו למשטרה והגישו תלונה.

9. הנאשם במעשיו המתוארים לעיל, בעל את המתלוננת, תוך ניצול היותה חולת נפש או לקויה בשכלה, כשבשל מחלתה או הליקוי בשכלה לא הייתה הסכמתה חופשית.

תסקיר נפגעת עבירה מיום 10.01.2021

10. על מנת לשמור על פרטיותה של המתלוננת יובא האמור בתסקיר בתמצית וברמז בלבד, עם זאת מכלול הנתונים שהובאו, אף אלה שאין לפרטם, נלקחו בחשבון.

11. בתסקיר נסקרו קורות חייה של המתלוננת, צעירה בת 31 הסובלת ממוגבלות שכלית התפתחותית ומבעיה נפשית, וכן פורטו הנזקים שנגרמו לה מביצוע העבירה. זאת, על בסיס פגישה עם המתלוננת, עם העובדת הסוציאלית המטפלת בה ועם אביה.

12. מהתסקיר עולה, כי טרם ביצוע העבירה, התגוררה המתלוננת בבית הוריה ובפיקוחם, אולם לאחר ביצוע העבירה, התקשתה משפחתה להכיל קשייה ועלה הצורך במוגנות גבוה יותר עבורה. משכך, בהפניית וועדת השמה לסידור חוץ ביתי, עברה המתלוננת להתגורר בהוסטל פוסט אשפוזי - שיקומי בקהילה.

13. עולה מן התסקיר תמונת נזקים מורכבת במיוחד, שכן חלק ממוקדי הנזק המתוארים קשורים למשמעות הפגיעה והניצול של הנאשם את המתלוננת, אשר אף טרם הפגיעה הייתה בעלת חוסן שברירי. הנזקים העולים מן התסקיר מתבטאים על רקע מצבה הנפשי והתפקודי של המתלוננת, והקושי בהבנת משמעות הפגיעה וההשפעה שיש בה עליה. על סמך התייחסותה של המתלוננת לפגיעה בה, מעריכה עורכת התסקיר כי המתלוננת חוותה את פגיעת הנאשם בה על מרכיביה השונים, בהם הניצול, הכפייה, חוסר התחשבות ברצונה הבושה והחשש מתגובות הסובבים אותה. זאת, מבלי שיש לה הכלים הקוגניטיביים והרגשיים הדרושים להתמודד עם הקשיים הטמונים במרכיבים אלו.

14. עוד נסקר בתסקיר, הרקע להשתלבותה של המתלוננת בהוסטל בו היא מתגוררת כיום, תוארה התנהגותה במוסד וכן ניתנה התייחסות להערכותיהם של הגורמים המטפלים בה ומסייעים בהליך השיקום. הודגש בעניין זה, כי גורמי הטיפול מתקשים להבין אם התנהגויות מסוימות של המתלוננת נובעות מעצם הפגיעה בה, או מגורמים אחרים הקשורים למגבלותיה. כן צוין, כי להערכת העובדת הסוציאלית המסייעת בהליך השיקום, תפקודה של המתלוננת בהוסטל הוא טוב ושהותה בו מסייעת לה בהליכי השיקום וכן ניכר כי היא חשה שנמצאת במקום בטוח.

15. בתסקיר אף מפורטים מאפייני אישיותה ומגבלותיה של המתלוננת, תוך שימת דגש על כך שהיא לוקה בחוסר בקיאות בתחום המיני ובחוסר יכולת להבין מצבים בהם היא מנוצלת, כמאופיין בספרות המקצועית לבעלי מוגבלויות וצרכים מיוחדים. משכך, להערכת עורכת התסקיר, מתבטא הקושי של המתלוננת לקשר בין

המעשה של הנאשם אשר היא יודעת להגדירו כ"מעשה אסור" לבין ההבנה שנוצלה על ידי הנאשם בכך שניסה לזכות באמונתה והסכמתה, על ידי קניית משקה הקולה עבודה.

16. עוד מעריכה עורכת התסקיר כי מצבה הנפשי והקוגניטיבי של המתלוננת מתאפיין גם בקושי להבנת משמעויות של גורמי סיכון ושיפוט לקוי, ולכן היא מתקשה להבין ולעבד את משמעויות הפגיעה בה, וכן לבטא את הנזקים וההשלכות כתוצאה מהפגיעה. עם זאת, על סמך הספרות המקצועית ובהתבסס על ניסיון עם נפגעות עבירה מסוג זה, הוערך בפירוט, כי הפגיעה העמיקה אצל המתלוננת תחושות קשות באשר לתפיסתה את החברה והסביבה, פגעה בתחושת ביטחון בסיסית ביותר והחריפה הקשיים אשר היו קיימים לפני כן בשל מצבה הנפשי והקוגניטיבי של המתלוננת במישורים שונים.

17. הודגש בתסקיר, שלמרות שהמתלוננת מתארת באופן עקבי התפתחות מעשה הפגיעה בה, היא מתקשה להתייחס באופן מילולי לרגשותיה. עם זאת, ניתן היה להבחין בביטויים רגשיים מצדה, בשפת גופה ובשינויים ברצף הדיבור, כאשר התמקדו עמה בתוכן הפגיעה. עוד צוין בהקשר זה, כי לדברי המתלוננת היא "כועסת על הנאשם ורוצה שיקבל עונש על מעשיו".

18. מעבר לקשיים של המתלוננת, נמסר בתסקיר, בהתבסס על המפגש עם אביה של המתלוננת, כי מעשיו של הנאשם השפיעו על בני משפחתה, אשר מתמודדים עם תחושות קשות הנובעות מכך שלא הצליחו להגן על המתלוננת מפני הפגיעה הקשה.

19. עורכת התסקיר מסכמת כי ניכר שהמתלוננת זקוקה להכרה חיצונית של הפגיעה בה, ומשכך כחלק מהכרה משפטית וחברתית זאת, **הומלץ כי יוטל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי, בנוסף לכל עונש אחר אשר יוטל עליו.**

תסקיר שירות המבחן בענין הנאשם:

20. אף כאן, משיקולי צנעת הפרט, לא יפורט כל תוכן התסקיר במלואו. התסקיר נערך בעוד הנאשם במעצר, בו היה ברצף מעת מעצרו הראשוני בתיק זה. אין מחלוקת, כי הנאשם נתפס כאדם נורמטיבי, עד שהתגלו המעשים מושא כתב האישום.

21. הנאשם כבן 35 שנה, רווק ללא ילדים, אשר עובר למעצרו התגורר באחת מעיירות הדרום. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובמסגרת לימודית מקצועית רכש תעודת מקצוע בתחום החשמל. הנאשם שירת בצבא ביחידה קרבית וביצע שירות משמעותי. לדברי הנאשם, לאחר שירותו הצבאי עבד אצל קבלן בנייה שביצע עבודות חשמל במשך שבע שנים, ובהמשך עבד בעבודות שונות לפרקי זמן משתנים. עובר למעצרו עבד הנאשם כנהג מלגזה במפעל. ניכר, כי הנאשם תפקד באופן תקין הן מבחינה לימודית והן מבחינה חברתית במסגרות השונות. וכן, הודגש כי הוא מבטא רצון להמשיך ולקיים אורח חיים תקין.

22. עוד עולה, כי לנאשם קשר טוב ויציב עם משפחת המוצא הנורמטיבית שלו, וניכר כי שימש דמות דומיננטית ומשמעותית עבורה במהלך השנים. בתסקיר מצוין כי הנאשם תיאר בנוסף שסייע בפרנסת המשפחה וכי עבד

בכדי לסייע אף במימון לימודיו של אחיו הקטן מתוך חשיבות שהוא רואה ברכישת השכלה אקדמאית. עם זאת, מתוארים קשיים מסוימים בדינאמיקה המשפחתית, אך ענין זה, כמו גם הנושאים ההתפתחותיים של הנאשם המפורטים בתסקיר, לא יפורטו כאן, על מנת להגן על פרטיות הנאשם ומשפחתו. אולם חשוב להדגיש בעניינו, כי לדברי הנאשם, הוא מתמודד עם בעיית התמכרות לאלכוהול, והוא הביע רצון להשתלב בטיפול שיטתי לו מענה לבעיה זו, הנאשם שולל אינדיקציה להתמכרויות אחרות.

23. הנאשם הודה בפני שירות המבחן בעובדות כתב האישום המתוקן, והביע חרטה מסוימת על מעשיו. עם זאת, הסביר כי צרך באותו היום אלכוהול באופן בלתי מבוקר, והדגיש כי המעשים בוצעו בהסכמת המתלוננת ללא שימוש בכוח. התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם אומנם לוקח אחריות על מעשיו אך מתקשה לבטא אמפתיה למתלוננת.

24. ביחס להערכת הסיכון להישנות התנהגות עבריינית והסיכוי לשיקום, צוין בתסקיר כי מדובר באדם ללא עבר פלילי, אשר מתאר מהלך חיים תקין ללא קשיים תפקודיים מיוחדים, שאף נטל על עצמו תחומי אחריות רבים במהלך השנים על מנת לסייע למשפחתו. יחד עם זאת, צוינו תכונות אופי, והלכי חשיבה מסוימים של הנאשם, שיש בהם כדי להגביר את מסוכנותו. הדברים לא יפורטו במלואם, אך בין השאר לקח שירות המבחן בחשבון כי לקיחת האחריות היא חלקית בלבד ללא הבנה עמוקה של הפגיעה במתלוננת, וכן כי הנאשם נוטה לפעול באופן אימפולסיבי ומתקשה לשלוט על מעשיו כאשר הוא שרוי בגילופין. **לפיכך, הוערך כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגענית.**

ראיות לעונש

25. בהעדר עבר פלילי, לא הוגשו ראיות לעונש **מטעם המאשימה**, אולם ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר נפגעת העבירה ולתסקיר שירות המבחן בעניין הנאשם. **מטעם ההגנה** נשמעו עדויות אופי, במסגרת הדיון בו טענו הצדדים לעונש.

26. **עדות אחות הנאשם, הגברת י' -** העדה תיארה את הרקע המשפחתי שלה ושל הנאשם, ופירטה הקשיים השונים איתם נאלצה המשפחה להתמודד לאורך השנים, לאחר עליית הוריהם מאתיופיה. זאת, על מנת להדגיש כי הנאשם תמיד תרם ועזר רבות למשפחה והיווה בה דמות משמעותית "עמוד התווך מגיל צעיר", הן מבחינה כלכלית והן מבחינה רגשית. העדה פירטה את מעשיו הרבים של הנאשם לאורך השנים עבור המשפחה. כך תיארה, כי הנאשם כנער צעיר נהג לעבוד בשוק כדי לפרנס משפחתו, דאג לה ולאחיה הקטן שירכשו השכלה גבוהה וכן טיפל באביו והתלווה אליו לבדיקות וטיפולים שונים. העדה הדגישה את הקשיים של הוריה המבוגרים מעת מעצרו של הנאשם, והסבירה כי הם "שבורים" ולא מאמינים שזה אכן קרה לנאשם. העדה סיימה את דבריה בבכי, והדגישה כי הנאשם "הוא בן אדם טוב".

27. **עדות אח הנאשם, מר א' -** העד חזר אף הוא על הרקע המשפחתי והדגיש את תרומתו וחשיבותו של הנאשם במשפחה, בכך שהסביר כי הנאשם הוא "עמוד התווך של הבית". העד התקשה לחזור ולדבר על הדברים, אך תיאר תמיכתו של הנאשם במשפחה מבחינה כלכלית, ואת טיפולו המסור של הנאשם באביו אשר סובל מבעיות רפואיות. העד הוסיף וחזר על הקשיים של הוריו מעת מעצרו של הנאשם, והקושי שלהם לראות אותו במצב

זה. העד הדגיש את חומרת מעשה הנאשם, אולם ביקש מבית המשפט "מידת רחמים" על הנאשם, שכן לדבריו "סה"כ הוא ילד מאוד מקסים".

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה:

28. ב"כ המאשימה, הציג טיעונו בכתב ובעל פה. בטיעונו הדגיש הפרקליט את **מידת הפגיעה הקשה בערכים המוגנים** המצויה במעשיו של הנאשם. הודגש, כי במעשיו פגע הנאשם בערך המוגן של הגנה על חסרי ישע, בכך שניצל את המתלוננת על מנת לספק בה את צרכיו המיניים, זאת על אף שידע כי הסכמתה אינה חופשית ומדעת, בשל מצבה הנפשי והקוגניטיבי. על כן, נטען כי בשל מידת הפגיעה בערך זה, ובשל הצורך להוקיע מעשים אלו בציבור, הענישה ההולמת והראויה תהיה במאסר משמעותי מאחורי סורג וברית.

29. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, ב"כ המאשימה עמד על חומרת המעשים, וטען כי יש לקחת בחשבון את ניצול פערי הכוחותבין הנאשם לבין המתלוננת, בשל היותה של המתלוננת "טרף קל", כתוצאה מהפרעותיה הנפשיות וקשייה הקוגניטיביים. הודגש, כי הנאשם זיהה פערים אלו, וניצל המתלוננת, על אף שהבין כי הסכמתה של המתלוננת אינה חופשית, זאת על מנת לממש את צרכיו המיניים. בהקשר זה, הדגיש הפרקליט שניצול פערי הכוחות עולה מתסקיר נפגעת העבירה כחלק מאופן חווית הנזק ותהליך השיקום של המתלוננת. הפרקליט הבהיר עוד, כי על אף שהנאשם הגיע מרקע משפחתי מורכב כעולה מעדויות שנשמעו במהלך הטיעונים לעונש, עדיין קיימים פערי כוחות משמעותיים בינו לבין המתלוננת.

30. עוד טען הפרקליט, כי יש לקחת בחשבון אתהנזק אשר נגרם למתלוננת מביצוע העבירות, תוך הפנייה לתסקיר נפגעת העבירה. הפרקליט הוסיף, כי מעבר לנזק הישיר שגרם למתלוננת, הנאשם הותיר נזק במעגל הרחב יותר של בני משפחתה. בעניין זה, שם הפרקליט דגש על היותה של המתלוננת בתולה בעת ביצוע העבירות וקריעת קרום הבתולין שלה כתוצאה מהמעשים, שכן לטענתו לעובדה זו משמעויות רחבות המשליכות על משפחת המתלוננת.

31. נסיבה נוספת עליה שם הפרקליט דגש בטיעונו, היא העובדה שהנאשם היה "שרוי בגילופין" בעת ביצוע העבירות. לטענת הפרקליט, אין מקום לראות בעובדה זו כנסיבה מקלה או שיש בה "קרבה לסייג לאחריות פלילית". הפרקליט עמד על כך שהנאשם נכנס במודעות ורצון חופשי למצב של שכרות. ומשכך, נסיבה זו מהווה לטענתו דווקא נסיבה מחמירה בהתבסס על פסיקה אותה הציג.

32. בטיעונו התייחס הפרקליט ל**מדיניות הענישה** הנהוגה בעבירות מסוג זה. התובע הפנה לפסיקה הנוגעת לעבירות מין שונות, בדרגות חומרה שונות, שבוצעו בנסיבות דומות במתלוננים חסרי ישע. על יסוד הפסיקה שהציג אשר תפורט במסגרת קביעת מתחם הענישה, טען הפרקליט כי **מתחם העונש ההולם בעניינו הוא הינו בין 5.5 שנות מאסר ל - 8.5 שנות מאסר**.

33. **לעניין השיקולים בתוך המתחם**, הפנה הפרקליט לתסקיר שירותי המבחן בעניין הנאשם, והדגיש כי עולה ממנו שקיימת רמת סיכון להישנות התנהגות פוגעת בעתיד, וכן כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו

ולהבין הפגיעה הקשה שהסב למתלוננת. משכך, עתר הפרקליט לענישה מרתיעה ומשמעותית. יחד עם זאת, בענין השיקולים לקולה, ציין הפרקליט כי הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי מעידתו הראשונה, והדגיש כי יש לתת משקל לכך שחסך את עדות המתלוננת אשר התקשתה לתקשר ולתת עדות לאור מצבה הכללי. בהקשר זה צוין, כי החיסכון בעדות המתלוננת היווה שיקול משמעותי בהגעה להסדר הטיעון עם הנאשם. **לפיכך, כמסכם בהסדר הטיעון עתר ב"כ המאשימה לעונש ראוי של 5 וחצי שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלוננת.**

טיעוני ב"כ הנאשם:

34. הסנגורית פתחה את טיעוניה בעל פה, בשימת דגש על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הסנגורית הדגישה כי מדובר בנאשם צעיר, אשר נעדר עבר פלילי ובעל נסיבות חיים לא פשוטות. הסנגורית טענה, כי יש לקחת בחשבון את הרקע המשפחתי המורכב של משפחתו של הנאשם, ואת היותו של הנאשם "עוגן" למשפחתו כעולה מעדויות האופי אשר נשמעו. בכך, למעשה הדגישה הסנגורית את הנזק הצפוי למשפחתו של הנאשם במידה ויטל עליו עונש מאסר ממושך.

35. עוד מדגישה הסנגורית, כי על אף הרקע הלא פשוט ממנו הוא בא, הנאשם שירת שירות צבאי משמעותי, ועבד בעבודות מסודרות לאורך השנים ללא כל אינדיקציה לאירועים חריגים. הסנגורית הצביעה על אופיו הטוב של הנאשם, ועל כך שתרם לאורך השנים למדינתו עד למעצרו בתיק זה. הסנגורית ביקשה לתת משקל לכך שהנאשם הודה ולקח אחריות למעשיו בהזדמנות הראשונה טרם נשמעה עדות המתלוננת, וזאת על אף הקושי הטמון בכך בשל הרקע ממנו הוא בא.

36. בענין זה, הסנגורית הפנתה את בית המשפט לתסקיר שירות המבחן בענין הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם מבטא רצון לנהל חיים נורמטיביים וכי יש לו כוחות תפקוד תעסוקתיים. הסנגורית טענה, כי על אף המסקנה העולה מן התסקיר, היא סבורה כי לנאשם אמפתיה כלפי המתלוננת והוא מבין משמעות הפגיעה בה. משכך, טענה כי על אף גורמי הסיכון המצוינים ניכר כי קיים סיכוי לשיקום.

37. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, מדגישה הסנגורית כי אין מחלוקת באשר לחומרת העבירה ולפגיעה בערך המוגן. עם זאת, ביקשה הסנגורית לקחת בחשבון כי המעשה של הנאשם אינו מאופיין בנסיבות מחמירות, כגון אלמנטים של כוח ואלימות, וכן מדגישה כי לא מדובר במצב בו היה העדר הסכמה מצד המתלוננת. בהקשר זה, אף מציינת הסנגורית את גילה של המתלוננת, אשר הינה בגירה בת 30. עוד טוענת הסנגורית, שיש לתת משקל במידת אשמתו של הנאשם, לכך שהיה שרוי בגילופין בעת ביצוע העבירה, שכן לטענתה **"האיזונים והבלמים שירתו אותו למשך 34 שנים נחלשו ובעצם היוו קליזטור"** (הטעות במקור א.ח) **מרכזי לביצוע העבירה**". משכך, טענה כי לענין העונש קיימת לטענתה קרבה לסייג לאחריות פלילי.

38. באשר לנזק שנגרם למתלוננת, מציינת הסנגורית כי עולה מתסקיר נפגעת העבירה כי היא שווה בהוסטל המסייע לה בהליך שיקומי ותפקודה טוב. בהקשר זה נטען כי הנזק הנסקר בתסקיר, מבוסס על בסיס הערכות מן הספרות המקצועית, והוא אינו קונקרטי לגבי המתלוננת.

39. עוד טוענת הסנגורית, כי יש לדייק בעובדות כתב האישום המתוקן, ומבהירה כי בניגוד למה שהוצג בטענותיו של

הפרקליט ובתסקיר, לא ניתן לטעון כי היה ברור שהמתלוננת כלל לא הסכימה לביצוע המעשה. הסנגורית הדגישה כי הנאשם לא ביצע "מזימה" בכך שאמר למתלוננת לבוא לדירתו ושם יביא לה את משקה הקולה, אלא מדייקת ואומרת כי העובדות הן כי הנאשם קנה לה המשקה ורק אז הם הלכו לדירתו.

40. בעניין **מדיניות הענישה** הנהוגה במקרים בעבירות מסוג זה, מצינת הסנגורית שהיה קושי למצוא מקרים דומים לענייננו, אך הפנתה לפסיקה שממנה ניתן להקיש למתחם הענישה. על יסוד הפסיקה שהציגה, טענה כי **מתחם הענישה ההולם בענייננו נע בין שנת מאסר ל - 3 שנות מאסר**. לאור השיקולים שאינם קשורים לביצוע העבירה אותם פירטה בהרחבה כאמור, טענה הסנגורית כי **יש לגזור העונש ברף התחתון של המתחם**.

41. **דברי הנאשם** - לאחר דברי הסנגור, ביקש הנאשם לומר דברו בפני בית המשפט. הנאשם הצטער והביע חרטה כנה על מעשיו. עולה מדבריו של הנאשם, כי הוא נוטל באופן כנה אחריות מלאה על מעשיו, ומוריד כל אחריות מהמתלוננת. לדבריו בין היתר **"מה שעשיתי לה, אני לא מאשים את השתייה. אני עומד מאחורי כל מה שעשיתי. מה שעשיתי לה פגעתי לה בגוף שלה ובנשמה שלה אין תיקון ואי אפשר לתקן"**. (עמוד 27 לפרוטוקול שורה 7-9). עוד עולה, כי הוא מביע אמפתיה למתלוננת, ומבין את המשמעויות הנגזרות ממעשיו. הנאשם הסביר כי הוא מצוי בהליכים פלילים לראשונה בחייו, כי הוא "לא מכיר את העולם שם", והדגיש את סבלו.

דין והכרעה

42. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת האינוס תוך ניצול היותה של המתלוננת לקויה בשכלה ובנפשה, זאת, כאשר לא הייתה הסכמתה חופשית, בשל מגבלותיה.

43. בסעיף 40(ב) לחוק, נקבע כעיקרון מנחה, עיקרון ההלימה, בגזירת עונשו של נאשם. לפיו, יש לעמוד על קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

44. משכך, בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, לפי האמור בסעיף 40ג(א) לחוק, בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במידת הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:

45. המעשה שביצע הנאשם במתלוננת, פגע בערכי היסוד של כבוד האדם וחירותו, בהם הזכות לפרטיות, לשלמות הגוף ושלמות הנפש. יש להוקיע ולגנות כל פגיעה בערכים אלה. יתרה מכך, בענייננו מעבר לפגיעה בערכים אלו, פגע הנאשם בחובה בסיסית ביותר הקיימת בחברה מוסרית, והיא הגנה על חסרי ישע. זאת, בכך שניצל מגבלותיה של המתלוננת ואת העובדה כי הסכמתה לא הייתה חופשית, בשל חוסר יכולתה להבין משמעות הפגיעה.

46. בית המשפט העליון עמד לא פעם על החומרה של עבירות מין המבוצעות במתלוננים המוגבלים בשכלם, תוך ניצול לקותם וצרכיהם המיוחדים. כך יפים לעניין זה הדברים שהובאו בע"פ 7169/07 פלוני נ' מדינת ישראל (05.03.2009): **"חומרת המעשים המיוחדים למערער, אשר בוצעו כלפי נער המוגבל בשכלו, ברורה. המערער ניצל את תמימותו של המתלונן, הנמנה על אוכלוסייה פגיעה במיוחד שמהווה "טרף קל" עבור אילו שאינם חסים על כבודם ואוטונומיית גופם בדרכם להשבעת צרכיהם המיניים. בהיבט זה על העונש לבטא גם את חובת בית המשפט להגן על המוגבלים והחריגים בחברה. על בית המשפט להעביר מסר ציבורי חד משמעי שגופם וכבודם של אוכלוסיות פגיעות אינו הפקר."**

47. ראו לעניין זה גם הדברים שהובאו בע"פ 9392/12 ישראל יגודאב נ' מדינת ישראל (01.10.2013) אליו אף הסנגורית הפנתה בטיעוניה: **"מעשיו של המערער הינם חמורים על-פי כל אמת מידה, הם מעוררים סלידה וראויים לכל לשון של הוקעה וגינוי. המערער ניצל את האמון שנתנה בו המתלוננת, צעירה הלוקה בפיגור שכלי קל, בפסיכוזה, ונתונה בבעיות אישיות קשות, על-מנת ליתן דרור ליצריו המיניים, לנצל את מוגבלותה, ולבצע בה את זממו."**

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - סעיף 40ט לחוק

48. המעשה בו הודה והורשע הנאשם מצוי ברף חומרה גבוה מבחינת העוצמה של הפגיעה בפרטיות המינית, שכן הנאשם בעל המתלוננת בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה וכתוצאה ממעשיו נקרע קרום הבתולין שלה. אולם, מעבר לעוצמת הפגיעה המינית החמורה של מעשיו של הנאשם, ישנן נסיבות נוספות הקשורות לביצוע העבירה הרלוונטיות לענייננו אשר יש לקחת בחשבון.

49. כך עולה מכתב האישום המתוקן, כי הנאשם **ניצל** את היותה של המתלוננת חולת נפש או לקויה בשכלה, את פערי הכוחות ביניהם ואת האמון שרכשה אליו מעצם קניית משקה ה"קולה" עבורה. הנאשם הבין שהסכמתה של המתלוננת לא הייתה חופשית, ועל אף זאת ניצל פערי הכוחות ביניהם **ויזם** את המעשה. אולם, צודקת הסנגורית בטענתה כי יש לעמוד על דיוקן של עובדות כתב האישום המתוקן באשר לכך שהנאשם קנה למתלוננת המשקה בקניין ורק לאחר מכן הציע כי הם ילכו יחדיו לדירתו, ובפועל לא הוכח שקדם **תכנון מוקדם למעשה**. עם זאת, אין ספק שקניית המשקה עבור המתלוננת חיזקה את **האמון** שלה בנאשם, והיותה ככל הנראה גורם עיקרי ל"הסכמתה".

50. עוד עולה, כי **הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא חמור**. כעולה מתסקירי נפגעי העבירה, עורכת התסקיר העריכה כי המתלוננת חוותה את פגיעת הנאשם בה על מרכיביה השונים, בהם הניצול, הכפייה, חוסר התחשבות ברצונה הבושה והחשש מתגובות הסובבים אותה מבלי שיש לה כלים קוגניטיביים ורגשיים מספקים לבטא את מה שקרה לה. משכך, מצטיירת תמונת נזקים מורכבת כפי שפורטה בהרחבה בעת סקירת התסקיר. יתרה מכך, מהתסקיר אף עולה הנזק הקשה למשפחתה של המתלוננת כתוצאה מביצוע המעשים, ויש לקחת זאת בחשבון.

51. עוד נסיבה שיש לקחת בחשבון, היא העובדה כי הנאשם ביצע את אשר עשה כאשר הוא היה **"שרוי בגילופין"**. עולה מטענות הסנגורית, כי זוהי סיבה מרכזית אשר הובילה אותו לבצע את המעשה, ואף נטען כי לנסיבה זו

השפעה על "מידת אשמתו" ועל קרבתו לסייג לאחריות פלילית. מנגד, הפנה הפרקליט לפסיקה לפיה השכרות שלעצמה היא תוצאה של בחירה ורצון חופשי, ומשכך דווקא מהווה נסיבה מחמירה. בעניין זה, נראה כי יש ממש בטענת הסנגורית לפיה יש בעובדה שהנאשם היה "שרוי בגילופין" כדי לקרב אותו במידה מסוימת לסייג לאחריות הפלילית האמור בסעיף 34ט לחוק. עם זאת, יודגש כי, כעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם הגיע למצב של שכרות מרצונו ומבחירתו החופשית. משכך, המשקל שיינתן לשכרות הנאשם יהיה מוגבל. משמע, ניתן יהיה להניח לטובת הנאשם כי הייתה לשתייה השפעה מסוימת על בלמיו וריסונו הפנימיים, ויש לתת לכך משקל, מסוים ומוגבל בלבד, בעת הערכת מידת אשמו.

52. כמו כן, צודקת הסנגורית שיש לקחת בחשבון במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, את העובדה כי במעשה הנאשם לא מתקיימים **רכיבי חומרה נוספים, בהם אלימות ואכזריות מצד הנאשם, התנגדות למעשה הנאשם וכן גיל צעיר של קורבן העבירה.** אולם, יודגש כי אין בכך להוריד ממשקלן של הנסיבות האחרות המחמירות אשר פורטו לעיל בהרחבה.

מדיניות הענישה הנוהגת

53. במסגרת הטיעונים לעונש הציגו ב"כ הצדדים פסיקה, מתוכה ביקשו ללמוד על מדיניות הענישה בעבירות דומות. מתוך כלל הפסיקה שהוצגה, אכן ניתן לאתר תקדימים המתייחסים לנסיבות דומות ומהם ניתן לנסות ללמוד לענייננו.

פסיקה מטעם המאשימה:

54. פס"ד ע"פ 8348/19 **יהודה יפרח נ' מדינת ישראל** (18.06.2020) - ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי בלוד, בו הורשע המערער במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת האינוס ועבירות של מעשה מגונה במתלוננת לקויה בשכלה. המערער דהתם, שימש כנהג הסעות והסיע אוכלוסייה של בעלי מוגבלות שכלית למסגרות שונות. במסגרת תפקידו, הסיע המערער את המתלוננת אשר לוקה במוגבלות שכלית התפתחותית מדי בוקר. לפי כתב האישום המתוקן, במקרה אחד ביצע המערער מעשים מגונים במתלוננת בכך שמישש ונישק את חזה, השכיב אותה על כיסאות הרכב, הפשיט את מכנסיה ומכנסיו, מישש בחוזקה את איבר מינה ולבסוף הוריד את תחתוניה וחיכך את איבר מינו באיבר מינה, עד אשר הגיע לסיפוק מיני. במקרה שני, הגיע המערער והמתלוננת לביתו, שם הסיר את בגדיה והשכיבה על המיטה, והחדיר את איבר מינו "במקצת" לאיבר מינה. במקרה נוסף אשר התרחש אף הוא בביתו, חיבק המערער את המתלוננת בחוזקה וניסה להפשיט את חולצתה אך בשל סירובה חדל ממעשיו. לאחר שהודה והורשע בביצוע העבירות, העמיד בית המשפט המחוזי את מתחם הענישה ההולם לכלל האירועים ביחד בין **7 ל - 13 שנות מאסר.** בשל השיקולים בתוך המתחם בהם גילו של המערער, הפגיעה הצפויה כתוצאה ממאסר ממושך בו ובמשפחתו, הודאתו ולקיחת האחריות, גזר בית המשפט על המערער **8 שנות מאסר בפועל.** בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער על העונש, וקבע כי העונש לא חרג ממדיניות הענישה באופן קיצוני. הודגש, כי העונש שהוטל אינו קל, אך בשל חומרת המעשים שבוצעו תוך ניצול מוגבלותה של המתלוננת והאמון שנתנה בו, העונש אשר נגזר הוא הולם ואף נדרש למען הרתעת הרבים.

55. עיון בפסק דין זה, מלמד כי עובדות המקרה בו חמורות מענייננו, שכן בשונה מהמקרה מושא דיונונו, מלבד עבירת האינוס המערער דהתם הורשע בעוד שתי עבירות חמורות של מעשים מגונים במועדים שונים. יתרה מכך, מדובר במערער שהיה נהג הסעות שהסיע בעלי מוגבלויות והוא ניצל תפקידו זה ופגע במתלוננת במספר הזדמנויות לאחר שרכש ככל הנראה אמונה. זאת בניגוד לענייננו בו מדובר באירוע מזדמן של נאשם שהיה בגילופין והאמון נרכש רק מעצם קניית משקה הקולה עבור המתלוננת. עם זאת, ניתן ללמוד ממתחם הענישה אשר נקבע שם לענייננו, אולם לקחת בחשבון כי בענייננו עליו להיות נמוך בהרבה. כמו כן, יש לתת משקל לקביעתו של בית המשפט העליון ביחס לחומרת העבירות שבוצעו תוך ניצול מגבלותיה של המתלוננת, כבענייננו.

56. תפ"ח (מחוזי חיפה) 32639-03-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.06.2012) - גזר דין של בית המשפט המחוזי בו הורשע הנאשם דהתם בהסדר טיעון לפי הודאתו, בעבירת אינוס בידי אחראי על חסר ישע ובעבירת מעשה מגונה בנסיבות אינוס. הנאשם דהתם, היה עובד במעון לאנשים בעלי צרכים מיוחדים, בו טיפל במתלוננת אשר סבלה מפיגור שכלי. הנאשם הודה באירוע בו נכנס לחדרה של המתלוננת בשעות הלילה, ובעודה ישנה הפשיט את מכנסיה ומכנסיו, עלה על מיטתה, חיכך את איבר מינו באיבר מינה החשוף, החדיר את אצבעו לאיבר מינה והמשיך לחכך את איבר מינו על איבר מינה עד אשר הגיע לפורקן מיני. זאת, ללא הסכמתה החופשית, בעוד שהוא המבוגר האחראי עליה. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, התחייבה המאשימה לטעון ל - **7 שנות מאסר ואילו ההגנה התחייבה לטעון ל - 4.5 שנות מאסר**. למעשה הסדר הטיעון בין הצדדים שימש עבור בית המשפט כמתחם הענישה, אשר גזר על הנאשם **90 חודשי מאסר, מתוכם 72 חודשי מאסר בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים**. זאת, תוך שימת דגש על חומרת המעשים.

57. עולה כי העבירות בגזר הדין שפורט, בוצעו ללא הסכמת המתלוננת, תוך ניצול היותו של הנאשם דהתם אחראי על המתלוננת אשר לקויה בשכלה. משכך, נראה כי מצויים באותו המקרה רכיבי חומרה חמורים מענייננו. עם זאת, בענייננו הנאשם בעל המתלוננת בכך שהחדיר איבר מינו לאיבר מינה, תוך שניצל העובדה כי היא בעלת מוגבלות שכלית, ועל אף שהבין כי הסכמתה אינה חופשית לא חדל ממעשיו. כך, שגם בענייננו רכיבי חומרה אחרים בהם עוצמת הפגיעה בפרטיות המינית וכן חומרת הניצול והבנת הפסול במעשיו. יובהר כי לפס"ד ערך תקדימי נמוך בהיותו פס"ד של בית המשפט המחוזי.

58. פס"ד תפ"ח (מחוזי באר שבע) 1072/06 **מדינת ישראל נ' שמואל אלבז** (11.11.2007) - גזר דין של בית משפט זה, בו הורשע הנאשם דהתם במסגרת הסדר טיעון לאחר הודאתו בעבירה של ניסיון לאינוס וביצוע מעשה מגונה, במתלוננת הלקויה בשכלה. הנאשם דהתם, היה שכן של אמה של המתלוננת. באחת הפעמים שביקרה המתלוננת את אמה, היא טיילה בחוץ, ואז הנאשם הודה כי עקב אחריה, משך אותה לעבר חורשת עצים השכיבה על קרקע בוצית, הפשיט את בגדיה ואת מכנסיו, נשכב מעליה, ליקק לה את החזה, פישק את רגליה וניסה להחדיר איבר מינו לאיבר מינה ללא הצלחה. בין הצדדים נעשה הסדר טיעון אשר כלל הסכמה לפיה הצדדים יעתרו במשותף להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל של 5 שנים. בית המשפט הדגיש את חומרת המעשים אשר בוצעו כאשר הנאשם היה מודע למגבלותיה של המתלוננת, וקבע כי בנסיבות אחרות היה רואה לנכון להטיל עונש חמור יותר מזה שהוסכם על ידי הצדדים. יוער בעניין זה, כי הנאשם היה בעל הרשעות קודמות רבות. עם זאת, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר אף הוא בעצמו סבל מבעיות נפשיות והחיסכון בעדותה של המתלוננת, גזר בית המשפט על הנאשם **5 שנות מאסר בפועל**. יודגש כי

מדובר בפסק דין שניתן לאחר שהוצג "הסדר סגור" ומשכך משקלו נמוך מאוד.

59. העונש הנגזר בפסק דין זה, מהווה אינדיקציה מסוימת לעניינו. זאת, משום שאומנם מצויים בו רכיבי חומרה שונים מעניינו בהם העובדה כי הנאשם נטל המתלוננת לחורשה וביצע בה המעשים בין העצים. עם זאת, בעניינו הנאשם הורשע בעבירה חמורה יותר והיא עבירת האינוס. יוער כי משקלו התקדימי של פס"ד זה נמוך, לאור היותו פס"ד של בית המשפט המחוזי.

60. פס"ד ע"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 71986/05 **יריב בן מאיר טורג'מן נ' מדינת ישראל** (15.03.2006) - ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום, אשר הרשיע הנאשם לאחר ניהול הליך הוכחת בביצוע מעשה מגונה בנסיבות אינוס בקטינה הסובלת מפיגור שכלי קל. המערער היה נהג הסעות המסיע תלמידים הסובלים ממגבלות, וכך היה מסיע את המתלוננת. במשך כחודש התקיימו בין המערער מספר מפגשים מיניים בהם היה מבצע בה מעשים מגונים, בכך שהיה מורה לה להתפשט, נישק אותה בכל גופה, ליטף לה את החזה ואיבר מינה וכן השכיבה והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה. בית משפט השלום גזר על הנאשם 4 שנות מאסר, אולם בית המשפט המחוזי, קיבל חלקית את ערעורו של הנאשם, והקל עם הנאשם בכך שגזר עליו 3.5 שנים בשל נסיבותיו האישיות, זאת על אף שהדגיש את חומרת המעשים וקבע כי העונש שהטיל בית משפט השלום אינו חמור יתר על המידה.

61. ב"כ המאשימה טען, כי בעניינו הנאשם הורשע בעבירת האינוס אשר חמורה יותר מזו שהורשע בה הנאשם דהתם, ולכן טוען כי יש לגזור בעניינו עונש חמור יותר. יודגש, כי אכן בעניינו, הנאשם הורשע בעבירת האינוס החמורה יותר מעבירה של מעשה מגונה, אולם יש להדגיש כי נסיבותיו של הערעור חמורות אף הן, זאת באשר היה מדובר שם בביצוע מעשה סדום ובמעשים רבים במשך מספר פעמים.

פסיקה מטעם ההגנה

62. פס"ד ע"פ 9392/12 **ישראל יגודאב נ' מדינת ישראל** (01.10.2013) - ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, בו הורשע המערער בהסדר טיעון לפי הודאתו בעבירה של אינוס תוך ניצול ליקוי שכלי ונפשי של המתלוננת, אשר סובלת מפיגור שכלי. המערער ביצע במתלוננת עבירת אינוס כאשר נפגש עם המתלוננת, הסיעה ברכבו לשטח פתוח, שם הובילה למיטה שנמצאה במקום ואמר לה כי ברצונו לקיים יחסי מין. ב"הסכמת" המתלוננת אשר חששה מן הנאשם, החדיר הנאשם את איבר מינו לאיבר מינה פעמיים עד אשר הגיע לפורקן מיני. בגין עבירה זו, גזר בית המשפט המחוזי על הנאשם **24 חודשי מאסר בפועל**, וזאת מ"טעם מיוחד" לחריגה מעונש המינימום הקבוע בחוק, בשל יכולותיו הקוגניטיביות הנמוכות של המערער. בית המשפט העליון, דחה את ערעורו של הנאשם על עונשו, והדגיש שהעונש אינו נוטה לחומרה ואף נוטה לקולה, עוד הדגיש את החומרה בביצוע עבירה מסוג זה.

63. צודקת הסנגורית כי נסיבות המקרה דומות לעניינו, שכן גם בעניינו הנאשם הורשע בביצוע עבירת האינוס תוך ניצול ליקויה של המתלוננת. זאת, בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה שלא בהסכמתה החופשית, כפי שתואר בעניין יגודאב. עם זאת, כפי שטען הפרקליט במהלך הדיון בו השמיעו הצדדים הטענות לעונש, בעניין יגודאב, השיקול של בית המשפט לגזור הענישה ברף הזה נבע מיכולותיו הקוגניטיביות הנמוכות של המערער, ומשכך קשה להקיש ממשית על המקרה בעניינו. הרי בעניינו אין מחלוקת כי מדובר בנאשם נורמטיבי. יתרה

מכך, יש חשיבות לקביעתו של בית המשפט העליון ביחס לעונש, אשר מדגיש כי העונש נוטה לקולה. על כן, ניכר כי העונש בעניינו צריך להיות גבוה יותר.

64. ע"פ 1079/16 **מדינת ישראל נ' יניב נחמן** (01.08.2016) - ערעור המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הרשיע המשיב על פי הודאתו בביצוע עבירת אינוס ועבירת מעשה מגונה בכוח. למשיב ולמתלוננת הייתה היכרות משותפת על רקע מספר פעמיים אשר קיימו יחסי מין בהסכמה. המשיב ביצע במתלוננת באחד ממפגשיהם בו שתו משקאות אלכוהוליים ונרדמו ערומים, מעשה מגונה בכוח, בכך שכאשר התעוררו פישק רגליה בכוח, נצמד מעליה ועל אף התנגדותה הנחרצת המשיך לממש את גופה. אז לאחר מספר דקות, ביצע בה עבירת אינוס בכדי "לפייסה", בכך שהחזיר אצבעו לאיבר מינה בניגוד להסכמתה. על כן, בשל נסיבותיו האישיות של המשיב בהן מאמצי שיקום והמלצת שירותי מבחן, גזר על המשיב 6 חודשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות, וכן שנתיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים. בית המשפט העליון, קיבל את ערעור המדינה תוך שימת דגש על כך שמתחם הענישה אשר נקבע על ידי בית המשפט המחוזי הוא רחב מידי וכוללני, ואינו קובע בפועל רף תחתון ממשי. משכך, תוך שימת דגש על חשיבות קביעת מתחם הענישה וחומרת המעשים, העמיד הרף התחתון של המתחם על 24 חודשי מאסר בפועל. נוכח שיקולי השיקום ונסיבותיו האישיות של המשיב, גזר בית המשפט העליון על המשיב 18 חודשי מאסר בפועל.

65. כהערת הפרקליט בדיון בו טענו הצדדים לעונש, מדובר בערעור בעל נסיבות אחרות מעניינו. שכן, בעניינו בניגוד לערעור המתואר, מעשה האינוס בוצע תוך ניצול מגבלותיה של המתלוננת, ובכך שהנאשם החדיר את איבר מינו לאיבר מינה. ניכר, כי המעשים בעניינו חמורים מעובדות המקרה המתואר, וניתן להקיש מן המקרה כי מתחם הענישה בעניינו צריך להיות גבוה יותר משנקבע שם. יש אף לשים לב, כי במסגרת גזירת העונש בערעור המתואר, נלקחו בחשבון שיקולי שיקום ונסיבות אישיות של המערער, שיקולים אשר לא מתקיימים בעניינו. לערעור זה, ערך תקדימי גבוה באופן כללי, שכן מדובר בו בערעור שהתקבל, בו אף בית המשפט קובע קביעות נורמטיביות ביחס למתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה

66. העונש המרבי הקבוע בחוק, בגין סעיף עבירת האינוס בו הורשע הנאשם, הינו שש עשרה שנות מאסר. העונש המזערי עומד על ארבע שנות מאסר, אשר לא חייב להיות כולו במאסר בפועל. בשים לב למדיניות הענישה אשר פורטה ולנסיבות החמורות המצויות בעניינו בהן ניצול חסר ישע, הנזק והפגיעה שנגרמו לנפגעת העבירה ומשפחתה, נראה כי לא נכון יהיה להעמיד את הצד התחתון של מתחם המאסר בפועל על הרבה פחות מהעונש המזערי. מצד שני, בשים לב למתחמים שאוזכרו בפסיקה לעיל ובהעדר נסיבות מחמירות אחרות האופייניות לעבירות אלה בהן תכנון, אלימות וגיל צעיר של קורבן העבירה, אין להחמיר הצד התחתון מעבר לכך, ואף אין להפריז בקביעת הקצה העליון של המתחם. **לפיכך, אציע להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 3.5 - 8 שנות מאסר בפועל.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - סעיף 40א לחוק

67. מדובר בנאשם כבן 35, **נעדר עבר פלילי**, אשר לא ריצה בעבר מאסר מאחורי סורג ובריו. נלקח בחשבון

לזכותו של הנאשם כי הוא **הודה** בעובדות כתב האישום המתוקן, וכי **חסך** עדותה של המתלוננת. שכן, למעשה בהודאתו, חסך הנאשם מהמתלוננת סבל נוסף, אשר בשל מגבלותיה מתן העדות היה יכול להוות קושי עצום עבורה. יתרה מכך, כפי שציין הפרקליט חיסכון זה היווה שיקול משמעותי בהגעה להסדר הטיעון, ולכן יש לכך משקל רב.

68. עוד יש לקחת בחשבון כי הנאשם הביע **חרטה** על מעשיו בדבריו לפנינו, ואף בפני שירותי המבחן. במהלך הדיון, הנאשם לקח אחריות על מעשיו וטען כי הוא מבין את חומרתם, ואף את ההשלכות החמורות של מעשיו על המתלוננת ועל משפחתה. הנאשם הביע אמפתיה כלפי סבלה של הנפגעת, שנשמעה כמהימנה לחלוטין. אומנם, עמדת שירות המבחן היא כי הנאשם לא מבין את חומרת מעשיו וכי הוא מתקשה לשדר אמפתיה למתלוננת ולנזקיה. עם זאת, אף אם מתקבלת עמדת שירות המבחן אין לומר כי החרטה אינה כנה. הנאשם עקבי בדברי החרטה, ובדבריו לפנינו עשה רושם כן. משכך, יש לתת לחרטה משקל של ממש. שירות המבחן מעריך כי עדיין קיימת אצל הנאשם מסוכנות, וזאת מעצם אי ההפנמה של חומרת המעשה, ונראה כי המסוכנות המסוימת העולה מתוך התמכרותו לטיפה המרה, עליה דיווח בעצמו, תחשב כמרכיב שיש להביאו בחשבון לחומרה.

69. בנוסף לזאת, מהעדויות אשר נשמעו בפני בית המשפט מטעם ההגנה, עולה כי הנאשם הוא אדם התורם לסביבתו ומדובר באירוע חריג יחסית של נאשם שעל פי העדויות שהובאו עוד מהיותו נער יצא לעבודה, פרנס משפחתו ודאג בעצמו בהמשך להשתלבותם של אחיו בלימודים גבוהים, ללא ציפייה לתמורה. הנאשם בנה עצמו מנקודת התחלה שאינה פשוטה והצליח במסגרות לימודיות, בצבא ובעבודה. הדרך החיובית בה הלך הנאשם במהלך השנים, עומדת לזכותו בעת גזירת הדין.

70. עוד ראוי לקחת בחשבון, את **הפגיעה הצפויה במשפחתו של הנאשם**, כתוצאה מהעונש אשר יגזר עליו. עולה, כי הנאשם מהווה דמות משמעותית במשפחתו, וכי ההליך הפלילי בו הוא מצוי פוגע במשפחתו בכלל ובהוריו בפרט. הפגיעה הצפויה למשפחתו של הנאשם כתוצאה מהעונש הצפוי לו, היא קשה, וניתן לכך משקל במסגרת סעיף 40א(2) לחוק.

71. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מתיאורו של הנאשם בתסקיר שירות המבחן. מן התסקיר, עולה כי הנאשם אמנם מתחרט, אך עם זאת נוטה להפחית במשמעות מעשיו, אינו מפנים כראוי את עוצמת הנזק והפגיעה שגרם וכי יש בו תכונות אישיות המשפיעות על הסיכוי להישנות התנהגות עבריינית חוזרת. עם זאת, אין להחמיר יתר על המידה בענישה רק מחמת המלצה זו.

72. על כן, לאור כל השיקולים שפורטו, אמליץ להעמיד את עונשו של הנאשם **קרוב לרף התחתון של המתחם**.

73. כמו כן, יודגש, כי בשים לב לעוצמת הפגיעה במתלוננת והצורך שלה בטיפול היום ובעתיד כעולה מתסקיר נפגעת העבירה, נראה שנכון יהיה לקבוע בעניינה **פיצוי מוחשי**.

סיכום של דבר, אציע להטיל על הנאשם את עונשים הבאים:

א. **4 שנות מאסר** מהם ינוכו ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה.

ב. **שנה אחת מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות מין מסוג פשע.

ג. הנאשם **יפצה את המתלוננת, בסך של 75,000 ₪.**

אריאל חזק, שופט

ס. הנשיאה, השופט א' ואגו - אב"ד:

אני מסכים.

**אריאל ואגו, סגן
הנשיאה
אב"ד**

השופט א' אינפלד:

אני מסכים.

אלון אינפלד, שופט

אשר על כן, הוחלט כאמור בחוות דעתו של כב' השופט א' חזק.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21 מרץ 2022, בנוכחות הצדדים.

אריאל חזק, שופט

אלון אינפלד, שופט

אריאל ואגו, סגן הנשיאה
אב"ד